

égboltok roppant körein
edzeted szemedet,
s kinek
pattogó fagydalokat
durrogtattak
Nógrádban téli tölgyek:
Te nem nyughatsz el!
Bazaltra hágva
SÁNDOR lábnyomába
húzott nyugtalan meredély.
Kivetettek a völgyek.
Tisztán láttad
a felföldi kis
folyók kanyarulatait:
s távolba-mutató
sorsodat is.

Itt vagy. Most, itt.
S szemed
káprázik a fénytől,
s a kimerültségtől.
S látlak:
kimeríthetetlen
sorsod felett, félúton.
Látom magamat.
— Ó, bazalt pillanat!
Oroszlán-
sörénnyel integet
Nógrád s Gömör
között a Mátra —
sötétlő, messzi tájra.

Polgár István

Elesett harcos

Végsőt lobbant utolsó napja is.
Hűlő meteor, a föld befogadta.
Mágneses vastömb. Hol keressem?
A radarkészülékek nem jeleznek.

Körös-körül tapinthatatlan árnyak
sűrűsödnek és oszladoznak.
Elefáncsorda vonult át a
súly és erő fölényével fölötte.

Vakondtúrásnyi halma sincs már,
de a sírás még mindig árad
a Tejútrendszer legszikrázóbb,
ismerhetetlen csillagáról.

Ostrom

A ciprus magassága.
A tenger szélessége.
Iszonyú, hogy az ember
naponta roskad térdre.

Ne mondd, hogy hiábavaló.

A madár szárnyalása.
A szikla keménysége.
Iszonyú, hogy az ember
naponta porlik égve.

Ne mondd, hogy hiábavaló.

A csillag ragyogása.
Az anyag örökléte.
Iszonyú, hogy az ember
naponta hamvad éjbe.

Ne mondd, hogy hiábavaló.

Che

A parancsot sortűz követte
a sortűzet a szurdok válasza
a választ csend
a csendet négy oldalról támadás
a támadást halál
a halált szétburjánhó élet
s kérdőjeles kék szikrasziszegés

majd lassú eszmélése mindazoknak
akihez a napos oldalról átment
s akikért utolsó töltenyeit is kilötte
azon a júdást marcangoló délután

Egyszál bizonyosság

Titkok bozontja,
Enyhületes nyíltság,
Rajongásoknak
Ideg-citerája,

Tisztaság kelyhe,
Erős szigorúság,
Rezdült hárs-lombok
Illat-hullatása,

Tükröző tóból
Elősejő mélység,
Ringva clúszó,
Indigó magasság,

Tebenned bízom
Eleitől fogva,
Reméltem, hittem,
Igen, eljössz egyszer.

Tenyerem tartom
Esetlen elébed —
Rovátkáimban
Ismerd fel az arcod,

Tekintetemnek
Ernyőjét nyitom fel —
Rejtőzve ott állsz
Időtlen időktől.

Tarolt jövőmben
Egyszál bizonyosság:
Rám ég szakadhat,
Irtózat nem űz el.

Tapos majd talpam
Eszteendő havában,
Recseg a csontom,
Inaim lazulnak,

Tomboló alkony
Erdősűrűjében
Rigófütyty-hangod
Irgalmas simítás.